

mange Steder, hvor man ønskede Anstalten henlagt, som der var Medlemmer i Udvalget. Og De ville forstaa, mine Herrer, at det var ret umuligt, naar saadanne lokale Interesser gøre sig gældende, at træffe en Afgørelse, som tilfredsstillede et Flertal, og da det endelig lykkedes at skabe et Flertal, skete det først og fremmest, fordi der hos alle Udvalgets Medlemmer var en redbon Vilje til at give dette Bidrag for derved at mildne det Tryk, som hviler paa mange Hjem, og dernæst fordi man nu endelig havde fundet et Sted, som man kunde samles om, nemlig Bregninge. Baade Ministeren og Professor Keller havde jo leveret vægtige Indlæg til Forsvar for Bregninge. Fra Professor Keller var det blevet anført, at det havde stor Betydning at komme i Nærheden af Stranden, og det blev støttet med Vidnesbyrd fra mange Sider, bl. a. fra engelske Læger, der have haft Lejlighed til at beskæftige sig med Opdragelsen af disse abnorme Individuer. Det er noget, som i øvrigt vanskeligt vil kunne benægtes, at for Sundhedens Bevarelse spiller Nærheden af Bade en ikke ringe Rolle. Det var et af Momenterne. Men det væsentligste Moment var sikkert dette, at Ministeren udtalte: Enten Bregninge eller ingen Ting, stillede Udvalget lige over for dette: hvis I ikke vælge Bregninge, skride til Gennemførelsen af et Lovforslag, hvorved Professor Keller kan faa sine Anstalter udvidede og overflyttede til Bregninge, vil Udvalgets Medlemmer være ansvarlige for, at der i mange Hjem rundt omkring i vort Land sidder fattige, forsømte og aandsvage Børn, der ikke kunne finde Forsørgelse. Dette Moment blev i alt Fald for mig — hvis jeg hører til de letbevægelige Naturer, hvad jeg vil indrømme — temmelig afgørende, thi hvor ringe Tillid jeg end maaske ellers i al Almindelighed nærer til en Højremister, tiltror jeg dog en Minister saa megen Indsigt i de Sager, han forelægger, at jeg nødvendigvis efter hans Motivering maa gaa ud fra, at det er et Sted, hvor vi kunne forsvare at lægge Anstalterne. Og selv om man kunde finde andre Steder, som egentlig vare noget bedre, var der saa mange Betingelser til Stede her, at ingen behøvede at krympe sig ved at stemme for Anstalternes Overflyttelse til Bregninge. Jeg finder kun Anledning til at gøre disse Bemærkninger om min egen Stilling i Udvalget, da jeg netop hørte til dem, der stærkt forsvarede, at Anstalterne bleve overflyttede til Bregninge, og heller ikke i Dag finder nogen Anledning til at fortryde min

Fortid paa dette Omraade, idet jeg slet ikke tror, at det er det, der er Hovedsagen, om Anstalterne blive lagte ved Bregninge eller hvor som helst ellers. Hvad der er Hovedsagen, er, at man betroede Udførelsen af Arbejdet til Mænd, hvis Kyndighed paa dette Omraade aldeles ikke svarer til de Fordringer, man maatte kunne stille. Det er allerede anført af den ærede sidste Taler, hvor utilstedeagt det er, at lade en Læge, hvis hele Virksomhed bør koncentreres i hans Opgave over for de abnorme, faa Ledelsen af Arbejdet ved Opførelsen af denne Bygning; men man kan i al Almindelighed videre paavise, hvad der ogsaa er blevet gjort af Repræsentanten for Kolding (E. Sørensen), hvorledes man, saa snart der er Tale om at bygge Bygninger, hvor Staten enten skal være den, der betaler, direkte eller indirekte, Pengene til Opførelsen, skærer en bred Rem af Statens Ryg. Saa længe man overlader private Entreprenører at være Ledere af Arbejdet, saa længe maa de Herrer være forud overbeviste om, at Statsdrift i den Forstand er dyr. Intet vilde utvivlsomt have været naturligere, end om man her, hvad jeg ogsaa udtalte ved Lovforslagets Behandling den 23de Marts 1898, var gaaet til at faa disse Anstalter som Statsejendom i Stedet for at lade dem være en selvejende Institution, og videre, at Staten selv overtog Arbejdet med Opførelsen af saadanne Bygninger, noget, der til en vis Grad allerede sker, og for Resten enkelte Steder i ikke ringe Udstrækning i Kommunerne, der overtage og udføre Arbejder ved deres egne Teknikere med den Arbejdskraft, der vil være til rede, særlig hvor Arbejderne have naaet en god Organisation og ville kunne stille en udmærket og paalidelig Arbejdskraft til Raadighed. Dette er imidlertid ikke sket, og det ligger, som nævnt, ikke for her, men jeg finder dog Anledning til at nævne det. Jeg har ikke været en Ven af de selvejende Institutioner; Følgen af, at vi have dem, viser sig her i det, som den ærede sidste Taler kaldte en administrativ Skandale. Jeg havde foretrukket Statsdrift, og jeg tror, at ærede Medlemmer ville give mig Ret i, at havde man haft den, vilde mange af de Genvendigheder, som vi have haft at kæmpe med, have været sparede, og meget betydelige Udgifter kunde have været undgaaede. Dette har ikke været Tilfældet her, men i saa Fald er Skylden i ethvert Fald ikke Udvalgets. Den Kritik, der er rejst mod den ærede Minister, vil han have at svare